

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การศึกษา “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกนโยบายการบัญชีที่สำคัญสำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาวิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและ (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกนโยบายการบัญชีที่สำคัญในเรื่องการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม ทั้งนี้เพื่อรวบรวมข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกิจการที่ประกอบธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้รายได้ ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการเลือกวิธีปฏิบัติทางการบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้รายได้ รวมถึงรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักบัญชีเกี่ยวกับความเข้าใจและความเหมาะสมของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 26 เรื่องการรับรู้รายได้ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยนี้คือบริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งหมด จำนวน 30 บริษัท โดยไม่รวมบริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอและอยู่ในกลุ่มฟื้นฟูกิจการ เนื่องจากข้อมูลของบริษัทดังกล่าวยังไม่อยู่ในหมวดของการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หากนำข้อมูลดังกล่าวมาวิจัยอาจไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินได้ โดยให้นักบัญชีเป็นผู้ตอบแบบสอบถามและสามารถรวบรวมข้อมูลได้ครบถ้วนทุกบริษัท ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Science หรือ SPSS) ทั้งนี้เพื่อนำเสนอข้อมูลทั้งในรูปของสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) อาทิ ค่าเฉลี่ย ความถี่ ร้อยละ เพื่อเสนอผลการวิจัยเบื้องต้น และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อเสนอผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการเลือกวิธีการรับรู้รายได้ของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ สถิติที่ใช้ คือ การทดสอบเพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi-Square Test)

5.1 สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

5.5.1 สรุปและอภิปรายผลการวิจัยในภาพรวม

ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของบริษัทที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปได้ว่า บริษัทส่วนมากประกอบธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์แบบครบวงจร คือ ประกอบธุรกิจที่ดิน ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง และอาคารชุด เหตุผลที่ประกอบธุรกิจแบบครบวงจรอาจเป็นเพราะกิจการต้องการความได้เปรียบทางการแข่งขัน บริษัทในกลุ่มธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ส่วนมากมีพนักงานมากกว่า 400 คน มียอดขายเฉลี่ยต่อปีมากกว่า 500 ล้านบาท โดยธุรกิจประเภทที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างมียอดขายเฉลี่ยสูงที่สุด

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการเลือกใช้นโยบายการบัญชีที่สำคัญในเรื่องของการรับรู้รายได้ของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งนำเสนอทั้งในภาพรวมและนำเสนอแยกตามประเภทธุรกิจ โดยสรุปในภาพรวมพบว่า ร้อยละ 67 รับรู้รายได้ตามอัตราส่วนงานที่ทำเสร็จ ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้มากกว่าวิธีอื่น และเมื่อพิจารณาตามประเภทธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็น ธุรกิจที่ดิน ธุรกิจที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง และธุรกิจอาคารชุด พบว่าสอดคล้องกับภาพรวม กล่าวคือ นิยมรับรู้รายได้ตามอัตราส่วนงานที่ทำเสร็จทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยในการเลือกรับรู้รายได้ของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่นักบัญชีให้ความสำคัญกับปัจจัยในเรื่องของ ประเภทอสังหาริมทรัพย์มาก เนื่องจากประเภทของธุรกิจที่มีความหลากหลายอาจจะมีผลต่อการเลือกวิธีการในการรับรู้รายได้ที่แตกต่าง ดังนั้นจึงส่งผลให้ประเภทอสังหาริมทรัพย์เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด

สำหรับผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักบัญชีที่มีมาตรฐานการบัญชีที่ 26 เรื่องการรับรู้รายได้ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ สรุปได้ว่า ส่วนมากนักบัญชีมีความเข้าใจมาก ในมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 26 นอกจากนี้ยังมีนักบัญชีส่วนมากมีความเห็นว่ามาตรฐานดังกล่าวมีความเหมาะสม

5.5.2 สรุปและอภิปรายผลการวิจัยเกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการเลือกวิธีการรับรู้รายได้ของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์แบ่งเป็น 2 ส่วนหลัก ๆ คือ ผลการทดสอบสมมติฐานในภาพของของธุรกิจ และผลการทดสอบแยกตามประเภทของธุรกิจ จากผลการทดสอบโดยใช้ไคสแควร์ สรุปได้ว่า

1. ผลการทดสอบในภาพรวมพบว่ายอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า (1) ต้นทุนขายมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จากผลงานวิจัยของ Aitken Michael Hooper Cameron และ Pickering Joanne (1997) ซึ่งให้เห็นว่า อัตราส่วนกำไรขั้นต้นมีความสัมพันธ์กับการเลือกวิธีการรับรู้รายได้ ผลการวิจัยในวิทยานิพนธ์นี้อาจสอดคล้องกับผลงานของ Aitken และคณะ โดยทางอ้อม เนื่องจากกำไรขั้นต้นเป็นผลมาจากยอดขายหักกับต้นทุนขาย ถ้ากำหนดให้ต้นทุนขายเป็นปัจจัยที่มีการเปลี่ยนแปลง และควบคุมให้ยอดขายคงที่ การเปลี่ยนแปลงในต้นทุนขายก็จะส่งผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงของกำไรขั้นต้น เนื่องจากผลการทดสอบไม่สามารถบอกทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระได้ อย่างไรก็ตามผลการทดสอบนี้สรุปได้ว่ากิจการต้องการแสดงต้นทุนขายให้สอดคล้องกับรายได้ กล่าวคือ รายได้เพิ่ม ต้นทุนขายเพิ่ม หรือรายได้ลด ต้นทุนขายลด หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่ง สมมติฐานนี้สามารถสนับสนุนแนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับค่าใช้จ่าย ดังนั้น ผลการวิจัยนี้จึงพบว่าต้นทุนขายเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในภาพรวม

(2) การปฏิบัติตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และ (3) การยึดหลักความระมัดระวังมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Meyer S. (1997) ธาวี หิรัญรัมย์ และ สุภาพร เจริญเยี่ยม (2537) วรรณท์ อิทธิเอก และพัชรี อนันต์ศิริประภา (2540) ที่สรุปว่าสาเหตุที่สำคัญเกี่ยวกับการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์คือ เป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป เมื่อพิจารณาตามภาพรวมของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า ธุรกิจที่ดิน ธุรกิจที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ให้ความสำคัญการยึดหลักความระมัดระวังและปฏิบัติตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป ส่วนธุรกิจอาคารชุด ให้เหตุผลว่าการเลือกวิธีการรับรู้รายได้เป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป จากผลการวิจัยนี้อาจสะท้อนให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจปัจจัยหรือสาเหตุที่ทำให้ผู้บริหารเลือกใช้นโยบายการบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้น กล่าวคือ อย่างน้อยข้อมูลรายได้ที่เกิดขึ้น ก็เป็นผลมาจากการเลือกนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้รายได้ที่ยึดหลักความระมัดระวังและเป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป ซึ่งหลักความระมัดระวัง (Consevatism) มีความสำคัญต่อแนวปฏิบัติทางการบัญชีมาเป็นเวลานาน โดยเฉพาะวิธีปฏิบัติในการรับรู้และวัดค่าของกำไรของสินทรัพย์ (Givoly และ Hayn, 2000 อ้างถึงใน เดชอนันต์ บังกิโล, 2548) ซึ่งหลักความระมัดระวังนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะให้นักบัญชีใช้ดุลยพินิจที่จำเป็นในการประมาณการภายใต้ความไม่แน่นอน เพื่อมิให้สินทรัพย์หรือรายได้แสดงจำนวนสูงเกินไป และหนี้สินหรือค่าใช้จ่ายแสดงจำนวนต่ำเกินไป ฉะนั้นหากกิจการมีการจัดทำบัญชีที่ขาดความระมัดระวังแล้ว รายงานทางการเงินที่จัดทำขึ้นย่อมขาดความน่าเชื่อถือตามไปด้วย

ส่วนปัจจัยอื่น ๆ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

2. ผลการทดสอบแยกตามประเภทของธุรกิจสรุปได้ว่า

1) ธุรกิจประเภทที่ดิน จากผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการเลือกวิธีการรับรู้รายได้ของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ประเภทที่ดิน ทำให้ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า (1) ขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ จากการทบทวนวรรณกรรมผู้เขียนวิทยานิพนธ์ไม่พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับปัจจัยนี้ จึงไม่สามารถเปรียบเทียบโดยตรงกับงานวิจัยในอดีตได้ อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนวิทยานิพนธ์มีความเห็นว่า การที่ขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับการเลือกวิธีการรับรู้รายได้เนื่องมาจาก ขนาดของกิจการอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อทิศทางการเติบโตของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (Foort Hamelink และ Martin Hoesli ,2004) ซึ่งขนาดกิจการอาจวัดจากมูลค่ายอดขาย (หรือสินทรัพย์) มูลค่ายอดขายดังกล่าวเป็นผลมาจากการเลือกวิธีการรับรู้รายได้โดยตรง ดังนั้น จากผลการวิจัยนี้จึงพบว่าขนาดของกิจการเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (2) การสะท้อนภาพการทำงานของบริษัทมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ สำหรับข้อสนับสนุนสมมติฐานนี้มีลักษณะคล้ายกับปัจจัยด้านต้นทุนขาย กล่าวคือ กิจการที่ต้องการสะท้อนภาพการทำงานให้สอดคล้องความเป็นจริง อาจเลือกวิธีการรับรู้รายได้ให้สอดคล้องกัน อาทิ กิจการที่ขายบ้านเงินผ่อน ก็อาจจะรับรู้รายได้ตามวิธีเงินค่างวดที่ถึงกำหนดชำระ เป็นต้น ดังนั้น จากผลการวิจัยนี้จึงพบว่า การสะท้อนภาพการทำงานของบริษัทมีผลต่อการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (3) การปฏิบัติตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และ (4) การยึดหลักความระมัดระวังมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งจะสอดคล้องกับผลการทดสอบในภาพรวม ส่วนปัจจัยอื่น ๆ พบว่าไม่มีผลต่อการเลือกวิธีการรับรู้รายได้ของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ประเภทที่ดิน

2) ธุรกิจประเภทที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง จากผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการเลือกวิธีการรับรู้รายได้ของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ประเภทที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างทำให้ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า (1) ต้นทุนขายมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งจะสอดคล้องกับผลการทดสอบในภาพรวม (2) กลยุทธ์ด้านการผลิตมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจ

พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (กลยุทธ์ด้านการผลิตประกอบด้วย การสร้างเสร็จก่อนขายและการเก็บเงินก่อนสร้าง) Smith Kenneth G. Moody and Todd A. (1995) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์และพฤติกรรมการลงทุนมีผลต่อการเลือกใช้กลยุทธ์ที่แตกต่างกันสำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ผู้เขียนวิทยานิพนธ์มีความเห็นว่า การที่กิจการใช้กลยุทธ์ที่แตกต่างกัน ส่งผลข้อมูลรายได้ที่แสดงอยู่ในงบการเงินแตกต่างกัน กล่าวคือ กลยุทธ์สร้างเสร็จก่อนขายอาจรับรู้รายได้ช้ากว่ากลยุทธ์การเก็บเงินก่อนสร้าง เนื่องจากยังไม่ได้โอนกรรมสิทธิ์หรือความเสี่ยงให้กับผู้ซื้อ หรือไม่ได้มีการรับวางเงินมัดจำ ซึ่งกลยุทธ์ดังกล่าวอาจส่งผลต่อการเลือกวิธีการรับรู้รายได้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นจากผลการวิจัยนี้จึงพบว่ากลยุทธ์ด้านการผลิตมีผลต่อการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (3) การปฏิบัติตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และ (4) การยึดหลักความระมัดระวังมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งจะสอดคล้องกับผลการทดสอบในภาพรวม ส่วนปัจจัยอื่น ๆ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกวิธีการรับรู้รายได้ของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ประเภทที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง

3) ธุรกิจอาคารชุด จากผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการเลือกวิธีการรับรู้รายได้ของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ประเภทอาคารชุด ทำให้ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า (1) สภาวะทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ Patric H. Hendershott and Bryan D. MacGregor (2005) ซึ่งชี้ให้เห็นว่ามูลเหตุที่มีผลต่อการลงทุนในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ คือ ราคาเช่าที่สูงขึ้น ทิศทางการตลาด สภาวะเศรษฐกิจและอัตราผลตอบแทนของเงินปันผล ในวิทยานิพนธ์นี้พบว่าสภาวะเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับการเลือกวิธีการรับรู้รายได้ ซึ่งอาจมีความสอดคล้องกันโดยทางอ้อมกับงานวิจัยของ Patric และคณะ เนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจเป็นมูลเหตุจูงใจหนึ่งที่มีผลต่อการลงทุน และการที่นักลงทุนจะลงทุนอาจพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับผลประกอบการของกิจการควบคู่ด้วย ซึ่งอาจเป็นข้อมูลรายได้ และข้อมูลดังกล่าวจะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับวิธีการรับรู้รายได้ที่กิจการเลือกใช้ จากเหตุผลดังกล่าว สรุปได้ว่าสภาวะเศรษฐกิจมีผลต่อการเลือกวิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และ (2) การปฏิบัติตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งจะสอดคล้องกับผลการทดสอบในภาพรวม ส่วนปัจจัยอื่น ๆ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกวิธีการรับรู้รายได้ของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ประเภทอาคารชุด

5.2 ประโยชน์จากงานวิจัย

ในการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่านักบัญชีส่วนใหญ่ เลือกใช้วิธีการรับรู้รายได้สังหาริมทรัพย์ โดยพิจารณาจากปัจจัยด้าน (1) ต้นทุนขาย (2) การปฏิบัติตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป (3) การยึดหลักความระมัดระวัง โดยวิธีการรับรู้รายได้ดังกล่าวส่งผลโดยตรงต่อตัวเลขรายได้ ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่น่ามาใช้ในการแสดงผลการดำเนินงานหรือการเติบโตของกิจการ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Phillip S. Scherrer (2004) ชี้ให้เห็นว่า การเติบโตของธุรกิจขึ้นอยู่กับ (1) นโยบายทางการเงิน และ (2) การยึดหลักความระมัดระวัง โดยผลงานวิจัยนี้ได้สนับสนุนประเด็นในเรื่องของการยึดหลักความระมัดระวังในการเลือกวิธีการรับรู้รายได้สังหาริมทรัพย์ และจากผลงานวิจัยนี้อาจทำให้ผู้ใช้งบการเงินมีความเข้าใจและเชื่อถือในปัจจัยแหล่งที่มาของข้อมูลตัวเลขที่ปรากฏในงบการเงิน และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ใช้งบการเงินในการนำข้อมูลตัวเลขที่ปรากฏในงบการเงินไปใช้ประโยชน์ในการพิจารณาเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งของผู้ใช้งบการเงิน อย่างไรก็ตามในการใช้ประโยชน์จากงบการเงินผู้ใช้งบการเงินควรใช้ความรอบคอบและระมัดระวังควบคู่ด้วย เนื่องจากมีบางบริษัทในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ถูกทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต.) มีคำสั่งให้แก้ไขงบการเงิน ประจำปี 2547 (www.sec.or.th, 2547)

5.3 ข้อจำกัดของการวิจัย

1. การศึกษาครั้งนี้ พบว่า ช่วงที่ผู้วิจัยได้มีการเก็บข้อมูลนั้นเป็นช่วงเวลาด้านปี ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้ทำบัญชีบางท่านยังไม่มีเวลาในการให้ข้อมูล เนื่องจากต้องปิดงบการเงินประจำปี 2547 ซึ่งผู้ทำบัญชีบางท่านได้มีการให้ผู้ช่วยผู้ทำบัญชีเป็นผู้ตอบแบบสอบถามแทน จึงอาจเป็นผลทำให้ข้อมูลที่ทางผู้วิจัยได้มา อาจบิดเบือนไปจากที่ผู้ทำบัญชีซึ่งเป็นผู้รอบรู้ และรับทราบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานโดยตรง และเป็นผู้ควบคุมดูแลข้อมูลทางด้านบัญชีทั้งหมดเอง ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อผลจากการวิเคราะห์ทางสถิติต่าง ๆ

2. การตีความจากผลการวิจัยต้องใช้ความระมัดระวังเนื่องสถิติที่ใช้ในการทดสอบบอกได้เฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระตัวแปรตามเท่านั้น ไม่สามารถบอกทิศทางความสัมพันธ์หรือระดับความสัมพันธ์ หรือไม่สามารถบอกความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผลได้ (Causal and Effect Relationship)

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ควรขยายกลุ่มตัวอย่างเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการศึกษาคั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประจำปี 2547 ซึ่งมีจำนวน 30 บริษัท ผู้สนใจสามารถพัฒนางานวิจัยฉบับนี้โดยสามารถใช้กลุ่มประชากรของบริษัทที่จดทะเบียนทั้งในตลาดหลักทรัพย์และบริษัทที่จดทะเบียนพาณิชย์และบริษัทที่จดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้ามาศึกษาเพิ่มเติม ทั้งนี้เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสะท้อนภาพรวมของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. นอกจากการมุ่งที่จะตรวจสอบว่ามีปัจจัยใดบ้างมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้นโยบายการบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยท่านอื่นอาจพัฒนางานวิจัย ด้วยการทดสอบต่อว่าวิธีการรับรู้รายได้มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนที่นักลงทุนจะได้รับหรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ผลการวิจัยดังกล่าว อาจสร้างหลักฐานเชิงประจักษ์และอาจเป็นการสร้างสารสนเทศทางบัญชีที่อาจเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจให้กับนักลงทุนต่อไป

3. ผู้วิจัยท่านอื่นอาจวิจัยเพื่อปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 26 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เนื่องงานวิจัยนี้เป็นการสอบถามความเหมาะสมของมาตรฐานการบัญชีในภาพรวมเท่านั้น ผู้วิจัยท่านอื่นอาจระบุความเหมาะสมของมาตรฐานการบัญชีในแต่ละด้าน อาทิ ความเหมาะสมเกี่ยวกับเงื่อนไขการวางเงินเริ่มแรก 20 % หรือ เงื่อนไขเกี่ยวกับการรับรู้รายได้ของอาคารชุดที่จะรับรู้รายได้ก็เมื่อขายได้ประมาณ 40 % ของพื้นที่ที่เปิดขายหรือเปิดจอง เนื่องจากเงื่อนไขเหล่านี้อาจมีผลกระทบต่อการรับรู้รายได้ของกิจการ

4. ผู้วิจัยท่านอื่นอาจศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของการคิดต้นทุนสินค้าคงเหลือสำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และศึกษาว่าวิธีการคิดต้นทุนสินค้าคงเหลือมีผลต่อการเลือกใช้นโยบายการบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากสินค้าคงเหลืออาจมีผลต่อการแสดงมูลค่าสินทรัพย์ที่แตกต่างกัน